

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگردان: مریم سینائی

۲۲ جولای ۲۰۲۱

نقش ایالات متحده در شکست نامزد چپ‌گرای ریاست جمهوری اکوادور

توضیح مترجم:

دو مقاله پیش رو، اولی شش روز پیش از دور اول انتخابات ریاست جمهوری اکوادور در ۷ فبروری، نوشته شده که حاوی شواهدی دال بر دخالت سازمان سیا در آن برای به شکست کشاندن «آندرس آراوز» رهبر ضدامپریالیست، ضد صندوق بین‌المللی پول و ضد فقر و فلاکت است؛ و مقاله دوم شرح بیشتر چگونگی عملی شدن این توطئه علیه مردم اکوادور در مرحله دوم انتخابات ریاست جمهوری در ماه اپریل و بعد از آن نوشته شده است.

۱. کودتایی در شرف وقوع؟

نظرخواهی‌ها بروشنی نشان می‌دهند که «آندرس آراوز» در انتخابات ریاست جمهوری، که قرار است یکشنبه، ۷ فبروری برگزار شود، پیشتاز است. برخی حتی پیش‌بینی می‌کنند که این کاندید ۳۵ ساله احتمالاً دو برابر نزدیکترین رقیب خود در دور اول، رأی بیاورد. اما اکنون به نظر می‌آید که بزرگترین خطر علیه وی نه نامزدهای رقیب، بلکه تهدید مقامات به لغو انتخابات برای جلوگیری از پیروزی وی است.

گروه‌های بین‌المللی برای برگزاری این رقابت، در حال پرواز به اکوادور هستند، در حالی که همزمان از طرف تعدادی از سازمان‌های منطقه‌ای مانند سازمان کشورهای آمریکایی تحرک بیشتری دیده می‌شود. با توجه به نقش این سازمان در کودتای راست افراطی در بولیوی در ۲۰۱۹، چندان روشن نیست که آنها برای بهبود روند انتخابات یا سنگ‌اندازی در آن به اکوادور می‌آیند. این سازمان از زمان اجلاس سران کشورهای عضو در واشنگتن دی‌سی در ۱۹۴۸، همواره

همراستای سیاست خارجی ایالات متحده بوده و از سال ۱۹۶۲ نیز عضویت کوبا در این سازمان را معلق کرده است. از آن زمان این سازمان اغلب وسیلهٔ مشروعیت بخشیدن به دخالت‌های امریکا در منطقه بوده است. حالا تصمیم رئیس‌جمهور فعلی اکوادور برای گذراندن روزهای آخر دولتش نه در خانه بلکه در واشنگتن دی‌سی و برای ملاقات با اعضای با سابقهٔ دولت بایدن، مدیرکل صندوق بین‌المللی پول، و لوئیس آلمگرو، رئیس سازمان کشورهای امریکائی، که هم‌اکنون به خاطر نقشش در کودتای بولیوی تحت بازجویی قرار دارد، بر نگرانی‌ها از کودتائی به سبک بولیوی افزوده است.

رافائل کورئا، رئیس‌جمهور اکوادور از ۲۰۰۷ تا ۲۰۱۷، زنگ خطر را در رسانه‌های اجتماعی به صدا درآورد و هشدار داد که اجلاس شورای ملی انتخابات اکوادور جهت تصمیم‌گیری برای تعلیق انتخابات به خاطر پیروزی حتمی آراوز است و هم‌زمان سفر مورو به واشنگتن نیز برای کسب موافقت رسمی برای این نقشه است.

آراوز، ضد فقر، ضد امپریالیسم، و ضد صندوق بین‌المللی پول

آراوز جوان از پیروان کورئا است. در واقع، او پیش از آن که شورای ملی انتخابات از آن جلوگیری کند، کورئا را به عنوان معاون خود انتخاب کرده بود. اما اگر کورئا در زمان دولت کنونی به اکوادور برگردد، بلافاصله به اتهام فساد زندانی خواهد شد. خلاف مورو که میلیاردها دلار از صندوق دریافت کرده، آراوز قول داده است که اکوادور را از شر صندوق بین‌المللی پول خلاص کند، سازمانی که از نظر او یک غارتگر و ابزار دست ایالات متحده است. او همچنین افزایش قابل توجه بودجه‌های عمومی، افزایش مالیات ثروتمندان و افزایش کنترل بر سرمایه در رابطه با خروج پول از کشور را وعده داده است. هدف او ادامهٔ برنامهٔ فقرزدائی و سیاست‌های ضدامپریالیستی کورئا است. در همین راستا او گفته است، رابطه با دولت‌های چپ‌گرا مانند بولیوی و ونزوئلا را ادامه خواهد داد و خواهد کوشید روابط دوستانه با چین را گسترش دهد. بنابراین، کاملاً روشن است که چرا هم آی‌ام‌اف و هم دولت ایالات متحده خواهان توقف یا جلوگیری از پیروزی او هستند.

پروفسور «استیو النر»، سردبیر مجله «چشم‌انداز امریکای لاتین» گفت: «آراوز پیروز خواهد شد، مگر این که پیروزی را از او بدزدند.»

مبارزات اکوادور

کورئا اولین رئیس‌جمهور دوران معاصر اکوادور است که با دو بار انتخاب شدن و ده سال خدمت، دوران آرامش چشمگیری را در کشوری رهبری کرد که اغلب گرفتار آشفتگی سیاسی بود. او در دوران ریاست‌جمهوری خود موفق شد فقر را ۳۸ درصد و فقر مطلق را ۴۷ درصد کاهش دهد و همچنین بودجهٔ خدمات اجتماعی را دو برابر نماید. اقتصاد و سیاست مستقل عرصه‌های کلیدی حکومت او بودند. وی با مذاکرهٔ مجدد با حلقهٔ اصلی شرکت‌های انرژی خارجی برای افزایش سهم دولت از درآمد قابل توجه نفت از ۱۳ درصد به ۸۷ درصد ضربهٔ مهمی به آنها وارد کرد. کورئا همچنین تمام نیروهای نظامی امریکا را اخراج کرد و روابط منطقه‌ای خود با دیگر همسایگان همسو را هموار کرد. اکوادور همچنین به تعدادی از مخالفان غرب، از جمله جولیان آسانژ، بنیانگذار ویکی لیکس، پناهندگی داد.

مورو معاون کورئا با این وعده که میراث او را دنبال خواهد کرد، انتخاب شد. اما او تقریباً بلافاصله با اتخاذ عکس جهت تمام مواضع سیاسی و اقتصادی سلف خود، از صندوق بین‌المللی برای بازگشت به اکوادور دعوت کرد و به سرعت به نرخ رشد فقر و بیکاری ایالات متحده نزدیک شد. تحت ریاست او اکوادور یکی از بدترین نمونه‌های پاسخ

به کووید در جهان بوده است. او پیش از کرونا بنا به دستور آی‌ام‌اف، بودجه بهداشت کشور را تا ۳۶ درصد کاهش داده و صدها پزشک کوبائی را برای خوش‌رقصی در برابر دولت ترمپ بیرون کرده بود. و در نتیجه بهم‌ریختگی امور کشور به خاطر کووید - ۱۹، تصاویر اجسادى که روزها در خیابان‌ها می‌ماندند در سراسر جهان پخش شد. با ۳۲ درصد فقر اعلام شده و ۲۵ درصد بیکاری، مسایل اقتصادی، اولین نگرانی رأی‌دهندگان در این انتخابات است. نرخ فقر در این کشور از ۲۵.۷ درصد در دسمبر ۲۰۱۹ به ۵۸.۲ درصد در جون ۲۰۲۰ صعود کرد و فقر مطلق در همین دوران چهار برابر شد. مسأله دوم، بحران کرونا است، که آخرین فصل آن در رابطه با واکسین‌های بیمارستان‌های دولتی است که به کلینیک‌های خصوصی در مناطق مرفه هدایت می‌شوند، رسوائی‌ای که «واکسن برای نخبگان، تابوت مقوایی برای بقیه» نامیده شده است.

دو نفر از نزدیک‌ترین رقبای آراوز برای تصدی پست ریاست جمهوری، اولی گیلرمو لاسو، بانکدار ۶۵ ساله و مدیر سابق کوکاکولا، دارای هواداران بسیار خوبی در میان طبقه بالا و متوسط کشور است و دیگری رهبر بومی ۵۱ ساله یاکو پرز است. پرز پس از اعتراض به اقدامات ریاضتی مورنو در سال ۲۰۱۹ مورد توجه مردم قرار گرفت. با این حال، او از چپ فاصله گرفته است. هنگامی که از او خواستند تا درباره برنامه آراوز برای دادن هزار دالر به یک میلیون مادر اکوادوری سرپرست خانواده، نظرش را بگوید، گفت، با این ایده مخالفت خواهد کرد زیرا «آنها احتمالاً [این پول را] همان روز صرف آبجو می‌کنند».

لاسو و پرز، هر دو در نظرسنجی‌ها بسیار بعد از آراوز هستند. یعنی او می‌تواند در دور اول رأی‌گیری پیروزی کامل کسب کند، دستاوردی نادر در یک دموکراسی چند حزبی. با این وجود، با توجه به توطئه‌هایی که در جریان است، آراوز باید احتمالاً بیش از رقبای سیاسی خود از امریکا و مسؤولین برگزارى انتخابات بترسد.

۲. نقش ایالات متحده در شکست نامزد چپ‌گرای ریاست جمهوری اکوادور

راجر هریس: به گفته یک دیپلمات بلندپایه امریکای لاتین، نقش ایالات متحده در شکست «آندرس آراوز» در انتخابات ریاست‌جمهوری اکوادور در ۲۲ حمل علنی نبود، زیرا نیازی به آن دیده نمی‌شد. ما با این دیپلمات و دیگران در یک هیأت رسمی ناظر بر انتخابات همراه با کدپینک، ملاقات کردیم. اسامی تعدادی از آنها به دلیل فضای خصمانه سیاسی علیه افراد مترقی، ناشناس می‌ماند.

این شکست برای جنبش «انقلاب شهروندان» که توسط رافائل کورئا بنیان گذاشته شد، با تقویت جبهه ارتجاعی متحد امریکا در امریکای لاتین، پیامدهای ژرفی برای اکوادور و فراتر از آن در بر خواهد داشت.

کورئا، رئیس‌جمهور سابق با ۶۰ درصد محبوبیت میان مردم دولت را ترک کرد. او دوبار در دور اول انتخابات پیروز شد؛ امری بی‌سابقه برای اکوادوری که در دهه‌های گذشته سرنگونی هفت رئیس‌جمهور را دیده است. پیروزی حزب «انقلاب شهروندان» او در چهارده انتخابات حکایت از محبوبیت برنامه‌های توزیع ثروت این حزب، از جمله کاهش فقر مطلق به کمتر از ۵۰ درصد در گذشته دارد.

جانشین منتخب خود او، لنین مورنو با محبوبیت یک‌رقمی در ۲۴ ماه مه، (۳ خرداد[جوزا]) دولت را ترک می‌کند. در این چهار سال بسیاری چیزها روی داد. کورئا از محبوب‌ترین رئیس‌جمهور منتخب مردم در تاریخ این کشور تا رد متحدین سیاسی‌اش با اکثریت آراء راه دشواری را طی کرده است.

چه شد؟

کورئا در سال ۲۰۱۷، برای معاون پیشین ریاست‌جمهوری خود با استفاده از حزب «انقلاب شهروندان» فعالیت کرد. اما زمانی که مورنو در مقام رئیس‌جمهور مشغول به کار شد، به همه همکاران سابق خود کاملاً پشت کرد و قانون را برای قلع و قمع رهبری «انقلاب شهروندان» به کار گرفت. خورخه گلاس معاون خود مورنو، هم‌اکنون در زندان به سر می‌برد و دیگر مقامات ارشد مجبور به فرار از اکوادور شده‌اند. کورئا در یک دادگاه فاسد فاقد شواهد با اتهام استفاده از «نفوذ روانی» به طور غیابی حکمی دریافت کرد که مانع بازگشت وی به اکوادور است.

به گفته فاستو جارین، وکیل کورئا، مورنو با کمک ایالات متحده حزب خود را غیرقانونی اعلام کرد. او بی‌هیچ بهانه‌ای در اولین روز دور اول انتخابات ریاست جمهوری در واشنگتن بود. درست پیش از دور دوم انتخابات نیز، مورنو و دیگر مقامات عالی‌رتبه دولت او برای دیدار با سفیر ایالات متحده به گالاپاگوس پرواز کردند.

مورنو در همه چیز تسلیم ایالات متحده شد. او شهروندی اکوادوری ژولیان آسانز را لغو کرد و به بریتانیا اجازه داد تا او را در سفارت این کشور دستگیر کنند. مورنو ادعای قلابی خوان گوایدو برای ریاست جمهوری ونزوئلا را به رسمیت شناخت. او بعد از دیدار مایک پنس معاون ترامپ از اکوادور، با استقبال از افبی‌آی، حتی یک پایگاه نظامی در مجمع‌الجزایر گالاپاگوس (بخشی از اکوادور) را به واشنگتن هدیه کرد.

مورنو پزشکان کوبائی را اخراج کرد و اکوادور را از اتحادیه‌های کلیدی منطقه از جمله «اتحادیه کشورهای امریکای جنوبی» (UNASUR)، «جامعه کشورهای امریکای لاتین و کارائیب» (CELAC) و «اتحادیه بولیواری مردمان امریکا» (ALBA) بیرون کشید. پیامدهای مهلک این اقدامات در هنگامه کووید - ۱۹، خود را نشان دادند. اگر اکوادور به جای این کارها عضویت خود در این سازمان‌ها را تقویت کرده بود، توانائی و قدرت جمعی آنها می‌توانست واکسین‌ها و دیگر منابع لازم برای مبارزه با این همه‌گیری را فراهم نماید.

مورنو بسته ریاضتی آی‌ام‌اف را بر اکوادور تحمیل کرد، که تنها در مواجهه با اعتراضات وسیع بومیان در اکتوبر ۲۰۱۹، مجبور به لغو بخشی از آن شد. اما او بعداً تحت پوشش کارزار انتخابات ریاست جمهوری و بیماری کرونا بار دیگر اجرای این اقدامات ضد‌مردمی را از سر گرفت.

مورنوی فرصت‌طلب با قبول یک برنامه تمام عیار نئولیبرالی در پی انجام «رفرم‌های اقتصادی» بیشتر قبل از پایان دوره ریاست جمهوری خود بود تا امکان بازگشت آنها را برای دولت بعدی غیرممکن سازد. اما دیگر نیازی به نگرانی او نیست. رئیس‌جمهور آتی گیلرمو لاسو نه تنها شریک همان برنامه‌های نئولیبرال است، بلکه اعضای حزب سیاسی دست‌راستی لاسو در مجلس شورای ملی نیز از همکاران مورنو در اجرای این برنامه‌ها هستند.

این یک ستراتیژی مشعشع برای راست است. اکوادور در یک بحران اقتصادی قرار دارد که پیامدهای اقدامات ریاضتی به وسیله همه‌گیری نیز شدت یافته است. سرعت بخشیدن به اجرای برنامه کامل نئولیبرالی پیش از ترک دولت توسط مورنو، در ضمن خدمتی به نهادهای مالی بین‌المللی به نمایندگی از طرف لاسو و ایالات متحده است، و این کمکی به لاسو در قبول بار مسئولیت چنین اقدامات ضد‌مردمی است.

ابزار قانونی برای دستکاری در عرصه انتخابات

اداره انتخابات اکوادور «سی‌ان‌ای»، تا آذرماه [قوس] برای دور اول انتخابات در نیمه بهمن [دلو]، صلاحیت کارزار آراوز را تأیید نکرد. آراوز پیش از آن‌که در ماه دسمبر به کرونا مبتلا شود، در حالی که دیگر گروه‌ها سخت مشغول فعالیت انتخاباتی بودند، چهار ماه وقت خود را برای احراز جواز حزب صرف کرد.

مرکز انتخاباتی آراوز برای ایجاد زیرساخت‌های فعالیت انتخاباتی در محلات، خلاف رقیب بانکدار ثروتمند خود، از نظر مالی بسیار در مضیقه بود. از آن مهم‌تر، اقدامات شبه‌قانونی متعدد حتی مانع استفاده آنها از نام حزب‌شان شد و مجبور شدند «اتحاد برای امید» را به عنوان حزب جدید سرهم‌بندی نمایند.

علاوه بر این‌ها، کورئا با شهرت و محبوبیت قابل ملاحظه‌اش از شرکت در انتخابات به عنوان معاون آراوز منع شد. باز هم بدتر این که حزب از هرگونه استفاده از عکس، نام یا صدای کورئا در انتشارات و برنامه‌های خود ممنوع شد. در مقابل، احزاب دیگر برای تخریب آراوز از کورئا به وسعت استفاده کردند. آنها اتهامات دروغ فساد به کورئا نسبت می‌دادند و رابطه آراوز با کورئا را نیز همکاری در فساد قلمداد می‌کردند.

علی رغم تمام این موانع، آراوز در دور اول انتخابات با اخذ ۳۲ درصد آراء پیروز شد و با ۱۳ درصد اختلاف لاسو را در جایگاه سوم آراء قرار داد. اما برای آن که انتخابات به دور دوم کشیده نشود ۴۰ درصد آراء یا بیشتر لازم بود. آراوز در نظرسنجی‌ها هم پیش‌تاز بود، اما او نیاز داشت تا فعالیت انتخاباتی خود را به یک کارزار وسیع علیه اطلاعات دروغین تبدیل کند.

کارزار تبلیغاتی جناح راست

راست‌گرایان با استفاده از دسترسی انحصاری خود به رسانه‌های جمعی کوشیدند تا دشمنان قسم‌خورده مورنو و «انقلاب شهروندان» را بسیج نمایند، چیزی که یکی از رهبران کارزار انتخاباتی آراوز آن را تبدیل گفتمان سیاسی به بازی‌های اینستاگرامی و تیک‌تک توصیف کرد. از آراوز، این نخبه اقتصادی پرتحرک ۳۶ ساله، تصویری احمقانه و تنبل ارائه می‌شد. در مقابل، از لاسو، محافظه‌کار ۶۵ ساله با یک جفت کفش قرمز تصویری بازاری‌پسند عرضه شد. رسانه‌های راست‌گرا در کارزار چهار ساله خود کورئا و همکارانش را به عنوان افراد فاسد معرفی کردند. یکی از فعالان «انقلاب شهروندان» می‌گفت «وقتی دروغی را ده بار تکرار کنند، به حقیقت تبدیل می‌شود.» «سازمان غیردولتی چپ» که با پول ایالات متحده و متحدان اروپایی اداره می‌شود، در ارائه این تصویر وارونه از حقیقت، سهیم بود.

مبارزه در اکوادور ادامه دارد

گیلرمو لاسو، مالک دومین بانک بزرگ اکوادور، با اختلاف ۵ درصد بیشتر پیروز شد. آراوز هنگام پذیرش نتیجه انتخابات گفت: «این یک شکست انتخاباتی است اما به هیچ روی به معنی شکست اخلاقی یا سیاسی نیست.»

حزب آراز با ۴۹ کرسی از ۱۳۷ کرسی، همچنان بزرگترین گروه متعلق به یک سازمان در مجلس شورای ملی می‌ماند. به گفته رهبران حزب، وظیفه رهبران سیاسی «انقلاب شهروندان» همچنان، تقویت ائتلاف با متحدین بالقوه ضمن تلاش برای حفظ وحدت در صفوف خود خواهد بود. آنها همزمان می‌باید سرکوب و حملات شبه‌قانونی مداوم جبهه راست را دفع نمایند. تا کنون تعدادی از مبارزان کشور را ترک کرده‌اند.

دومین گروه بزرگ در مجلس با ۲۷ کرسی، حزب پاچاکوتی، حزب بومیان با عقاید متنوع است. به همین دلیل رابطه «انقلاب شهروندان» با رهبری تعدادی از سازمان‌های بومیان و اتحادیه‌های کارگری در گذشته برخی مواقع ستیزه جویانه بود.

کورتا با سیاست مشتری‌مداری گذشته مخالفت کرد و از «فروختن» وزارتخانه‌ها و سایر پست‌ها به رهبران با نفوذ سیاسی با هدف جلب حمایت آنها پرهیز کرد. در عوض تمرکز او به تأمین منافع رأی‌دهندگان خود با پروژه‌های زیرساختی برای مناطق بومی محروم، اعطای حق آب و ترویج آموزش‌های چند فرهنگی و سیاست‌های بهداشتی و نیز در همین راستا احراز حقوق کارگران بود. انقلاب شهروندان، با نگاه به گذشته، اکنون آشکارا نسبت به برخورد شدید با برخی از رهبران بومی و کارگری انتقاد دارد. به گفته وزیر پیشین کورتا، این‌ها باید جبران شوند.

«ترویج دموکراسی» در خدمت امپراتوری ایالات متحده

دست‌اندرکاران حاکم، نه به دلیل اعتقاد به دموکراسی، بلکه برای مشروعیت بخشیدن به حکومت خود انتخابات برگزار می‌کنند. در انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۲۱ اکوادور، عرصه بازی با چنان سرعتی تغییر کرد که ایالات متحده مانند بولیوی در سال ۲۰۱۹، نیازی به مداخله آشکار نداشت. اما این به معنای این نبود که ایالات متحده به طور فعال مداخله نکرد. وب سایت‌های مؤسسه توسعه بین‌المللی ایالات متحده (USAID)، مؤسسه دموکراسی (NED)، مؤسسه ملی دموکراتیک (NDI) و سازمان جهانی جمهوری‌خواهان (IRI) در هر زمره‌های امپراتورمنشانه تظاهر به «ارتقاء دموکراسی» در اکوادور هیچ پنهان‌کاری نمی‌کنند. به گفته یک دیپلمات عالی‌رتبه، امریکا زمینه‌های متحد کردن راست و تقابل در رقابت با چپ را فراهم کرد.

همانطور که ویلیام بلوم فاش کرد، اطلاعات امریکا (سیا) بسیار پیش از کورتا و احتمالاً از همان زمان، «تقریباً در تمام سازمان‌های قابل توجه سیاسی، از چپ افراطی تا راست افراطی، اغلب در بالاترین سطوح نفوذ کرده است ... تقریباً در هر بخش از دولت اکوادور می‌توان مردانی در پست‌های بالا و پائین پیدا کرد که در مقابل دریافت پول با سیا همکاری می‌کرده‌اند».

ریکاردو اولکوانگو، سفیر سابق کورتا، در مورد دولت جدید بایدن، معتقد است، سیاست خارجی ایالات متحده با حضور دموکرات‌ها یا جمهوری‌خواهان تفاوتی باهم ندارند. وی افزود، دموکرات‌ها خطرناک‌ترند زیرا درست وقتی که عملاً مداخله می‌کنند بیشتر درباره همکاری صحبت می‌کنند!

دو مقاله درباره انتخابات ریاست جمهوری اکوادور پیش و پس از آن

۱. کودتایی در شرف وقوع؟

آلن مک‌لود (مینت پرس)، اول فبروری ۲۰۲۱ / ۱۳ بهمن [دلو] ۱۳۹۹

۲. نقش ایالات متحده در شکست نامزد چپ‌گرای ریاست جمهوری اکوادور

راجر هریس (پاپیولار رزیستنس، ۲۸ اپریل ۲۰۲۱ / ۸ اردیبهشت [ثور] ۱۴۰۰)

دانش و امید، شماره ۶، تیر ۱۴۰۰